

یک شاخه گل بر نامه شماره ۵۶ (میرزا ماشمه) سیامینا، درماید شوشتری

روشنک:

این بار از نظامی کجومی می شنوید، نامش الیاس و تخلصش نظامی است، نظامی از بزرگان ادب ایران است، نظامی در داستان سمرانی هم پایه فرودوسی است و از شعرای بزرگ و بنام قرن ششم است، هفت پیکر از یادگارهای اوست که یکی از زینت های پراج ادبیات ایران است.

(دیده را با تو آشنایی هست) ۲
وز تو در دیده روشنائی هست
(گر سر زلف تو کشم شاید) ۲
روز، روز که گشائی هست

ارکتر کلهما سراسر آهنگ زیبای ترانه را درماید شوشتری آغاز می کند.

سیامینا:

بهار آمد که با هم گل بچینیم بده آقا میرزا ماشمه
چو بلبل در کنار گل نشینیم بده آقا میرزا ماشمه
چو بلبل در کنار خرمن گل بده آقا میرزا ماشمه
نشینیم تا که داغ هم نینیم بده آقا میرزا ماشمه
شراب شمس تبریز پیاله پر کو حریر
بزن بر سر عاشق که عاشق کشتنی نیست
حالا تو دادن یار حالا سربند بخار
حالا او استاد بنا که کشیده صد و پنجاه

که بگردن پیش دختره که دختره بکویند بارک الله بده آقا میرزا ماشمه

بیابا که بالاله زاره بده آقا میرزا ماشمه
دل مونا له داره، ناله داره بده آقا میرزا ماشمه
بهار آمد گل آمد سبزه آمد بده آقا میرزا ماشمه
نیودد لبرم دل بی قراره بده آقا میرزا ماشمه
شراب لعل تبریز پیاله پر کو حریر
بزن بر سر عاشق که عاشق کشتنی نیست
حالا تو دادن یار حالا سربند بخار
حالا او استاد بنا که کشیده صد و پنجاه

که بگردن پیش دختره که دختره بکویند بارک الله (بده آقا میرزا ماشمه) ۲

روشنک:

تدبیر کنم هر شب تامل ز تو بر گیرم ۲۱ چون مهربانم تو ز سرم تو ز سرم گیرم
(دل با تو در آسیرم کاش میخه ای با جان) ۲۲ جان دگرم باید تا یاد دگر گیرم

استاد احمد عبادی درآمد شوشتری را آغاز می کند و سپس نغماتی دلنشین به یادگاری می گذارد.

(کارم ز غمت به جان رسیده است) ۲۱ این کار در به استخوان رسیده است
(کلفتی برت آیم ای نظامی) ۲۲ بشتاب که وقت آن رسیده است

استاد عبادی همچنان چندی دیگر ادامه می دهد.

(غم تو خجسته باد که غمی است جاودانی) ۲۱ ندبم چنین غمی را به هزار شادمانی
(دل من کجا پذیرد عوض تو دیکری را) ۲۲ دگری به تو نماند تو به دیکری نمایی

اگر کتر گله به زیبایی مجدد آهنگ ترانه محلی آقا میرزا ماشا که را یک بار دیگر اجرا می کند.

سپاس:

بهار آمد که با هم گل بچینیم بده آقا میرزا ماشا که
چو بلبل در کنار گل نشینیم بده آقا میرزا ماشا که
شراب شمس تبریز پیاله پر کو حریر
حالا تو دادن یار حالا سربند نخار
چو بلبل در کنار گل نشینیم بده آقا میرزا ماشا که
چو بلبل در کنار گل نشینیم بده آقا میرزا ماشا که
بن بر سر عاشق که عاشق کشتی نیست
حالا او استاد بنا که کشیده صد و پنجاه

که بگردن پیش دختره که دختره بگونی مبارک الله بده آقا میرزا ماشا که

بیا با لاله بالاله زاره بده آقا میرزا ماشا که
بهار آمد گل آمد سبزه آمد بده آقا میرزا ماشا که
شراب لعل تبریز پیاله پر کو حریر
حالا تو دادن یار حالا سربند نخار
دل موند داره، ناله داره بده آقا میرزا ماشا که
نیود و لبرم دل بی قراره بده آقا میرزا ماشا که
بن بر سر عاشق که عاشق کشتی نیست
حالا او استاد بنا که کشیده صد و پنجاه

که بیرون پیش دختر که دختر با کویوندا بارک الله (بله آقا میرزا ماشا) ۲

روشنک:

پیوسته دولت سادو بست خندان باد.

کویونده مرد از رادیو:

آنچه شنیدید شاخه گل شماره ۵۶ بود که با همکاری سیامینا تنظیم یافته.

مدت اجرای برنامه ۱۵ دقیقه و ۳۱ ثانیه است.

توضیحات:

برنامه ای که نثار شد با شماره ۵۶ شاخه گل به ثبت رسیده و با وجود معرفی کامل نام آقای عبادی به عنوان سلونوازه تار و نوازنده ضرب که احتمال می رود آقای حسین بهدانیان بوده باشد را از قلم انداخته، از آهنگساز و ترانه سرای برنامه هم نامی برده شده ولی به وضوح مشخص است که محلی است ولی از کدام ناحیه مشخص نیست.

توجه: کلیه مطالب مندرج در بالا توسط محقق محترم جناب استاد علیرضا دربندی تهیه شده که شامل بررسی کامل برنامه و توضیحات افزوده شده شخص ایشان می باشد. جای دارد که سپاس فراوانمان را نثار ایشان بنماییم زیرا که نتیجه سالها زحمات خویش را وقف عموم کرده اند. در خاتمه از دوستانی که جهت تصحیح و تکمیل این مطالب مایل به همکاری هستند تقاضا مندم از طریق آدرس ایمیل Asheghane1golha@gmail.com با ایشان تماس حاصل نمایند.

مسعود نوین فرحبخش